

## Zephaniah / צפניה - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

### Chapter 1

<sup>1</sup> דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה:

<sup>2</sup> אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה:

<sup>3</sup> εκλιπετω ανθρωπος και κτηνη εκλιπετω τα πετεινα του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης (?????) και εξαρω τους ανθρωπους απο προσωπου της γης λεγει 𐤆𐤃𐤁𐤀.

<sup>4</sup> και εκτενω την χειρα μου επι ιουδαν και επι παντας τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και εξολεθρευσω εκ του τοπου τουτου το υπολειμμα της βααλ το ονομα των χωμαρειμ μετα των ιερεων

<sup>5</sup> τους προσκυνουντας επι τα δωματα τη στρατια του ουρανου και τους προσκυνουντας τους ομνυοντας τω 𐤆𐤃𐤁𐤀 και τους ομνυοντας εν τω βασιλει αυτων

<sup>6</sup> και εκκλινοντας απο οπισθεν 𐤆𐤃𐤁𐤀 και τους μη ζητησαντας 𐤆𐤃𐤁𐤀 και τους μη αντεχομενους 𐤆𐤃𐤁𐤀

Verses 7 - 10 not extant among Dead Sea Scrolls

<sup>11</sup> הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף:

<sup>12</sup> והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא

ייתיב יהוה ולא ירע:

<sup>13</sup> והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם:

- 14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור:
- 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל:
- 16 יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות:
- 17 והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים:
- 18 גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ:

## Chapter 2

- 1 התקששו וקשו הגוי לא נכסף:
- 2 בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה:
- 3 בקשו את יהוה כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסרתו ביום אף יהוה:
- 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר:
- 5 הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב:
- 6 והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן:
- 7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם:
- 8 שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם:

<sup>9</sup> לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום:  
<sup>10</sup> זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות:  
<sup>11</sup> נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים:  
<sup>12</sup> גם אתם כושים חללי חרבי המה:  
<sup>13</sup> ויט ידו על צפון ויאבד<sup>1</sup> את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר:  
<sup>14</sup> ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתוריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה:  
<sup>15</sup> זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרוק<sup>2</sup> יניע את<sup>3</sup> ידו:

### Chapter 3

<sup>1</sup> הוי מראה ונגאלה העיר היונה:  
<sup>2</sup> לא שמעה בקול לוא<sup>4</sup> לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה:  
<sup>3</sup> שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר:

<sup>1</sup> MurXII, Mas, LXX: *And He shall destroy*. 4QXII<sup>b</sup> reads ויאב, which is a nonsensical scribal mistake.

<sup>2</sup> 4QXII<sup>c</sup>: *He hisses* (plene spelling). MurXII and Masoretic read the defective spelling ישרק.

<sup>3</sup> 4QXII<sup>c</sup>: *Direct-object marker* (untranslatable). MurXII and Masoretic omit this, making the object (ידו - *his fist*) of the verb יניע (*he shakes*) implicit rather than explicit.

<sup>4</sup> 4QXII<sup>c</sup>: *not* (plene spelling). MurXII and Masoretic read the defective spelling לא.

<sup>4</sup> נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה:

<sup>5</sup> יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת:

<sup>6</sup> הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב:

<sup>7</sup> ειπα πλην φοβεισθε με και δεξαι παιδειαν και ου μη εξολεθρευθητε η πηγη αυτης παντα οσα εξεδικησα επ' αυτ]ην δια τουτο ορθρισατε διαφθειρ]ατε παντα τα επιττευματα αυτων.

<sup>8</sup> לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ:

<sup>9</sup> כי אז אהפך על העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

<sup>10</sup> מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי:

<sup>11</sup> ביום ההוא לא תבושי מכל עלילותיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי:

<sup>12</sup> והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה:

<sup>13</sup> שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו ואין מחריד:

<sup>14</sup> רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם:

<sup>15</sup> הסיר יהוה משפטיך פנה איביך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד:

<sup>16</sup> ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך:

17 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה:

18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה הרפה:

19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא ודושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם:

20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה: